

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 202

гр. София, 10.01.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 10.01.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **6981** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 ГПК вр.пар.2 от ДР на ДОПК.

По делото е постановено решение № 6338 от 03.11.2021 г., с което е отхвърлена жалбата на „Е.” Е., ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221719002536-091-001 от 04.03.2020 г., потвърден с Решение № 864 от 26.05.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], относно установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 69 440.00 лв. главница и 33 237.91 лв. лихви за забава.

Съобразно изхода н аспора жалбоподателят е осъден да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 3556.78 лв., изчислено съобразно обжалваемия интерес от 102 667.91 лв., или възнаграждение в размер на 3556.78 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Постъпила е молба от 15.12.2021 г. от жалбоподателя, чрез адв. М., с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските чрез намаляване на присъденото в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], е депозирал писмен отговор от 05.01.2019 г. съобразно чл.248, ал.2 ГПК с искане молбата за разноски да бъде оставена без уважение.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Решението е съобщено на жалбоподателя на 29.11.2021 г., а искането е постъпило по пощата на 13.12.2021 г., поради което следва да се приеме, че е подадено в срока по чл.248, ал.1

ГПК и от легитимирана страна, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е неоснователно.

Разпоредбата на чл.161, ал.1, изр.2 от ДОПК урежда специален ред за присъждане на разноси в съдебното производство и е приложима по силата на правилото, че специалният закон дерогира приложението на общия такъв - АПК. Съдът намира за неприложимо препращането в пар.2 от ДР на ДОПК, тъй като не се касае за хипотеза на "неуреден случай".

Според цитираната норма, на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. Минималните адвокатски възнаграждения са уредени в , която съдът намира за приложима в случая. Дължимият размер на юрисконсултското възнаграждение при обжалваем интерес от 102 667.01 лв. правилно е пресметнато на 3556.78 лв. съгласно чл.8, ал.2, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Смисълът на специалната уредба по чл.161, ал.1 ДОПК е коренно различен от изменението на чл.78, ал.8 ГПК (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2017 г.), според който в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Това е така, тъй като е различен подходът на законодателя, тъй като чрез използване в чл.161, ал.1 ДОПК на израза "в размера на минималното възнаграждение за един адвокат" препращането е към Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Докато в чл.78, ал.8 ГПК препращането е към друг нормативен акт - чл.37 от Закона за правната помощ, или Наредбата за заплащането на правната помощ, който съдът намира за неприложима в случая.

По изложените съображения, съдът намира за неоснователна молбата от 15.12.2021 г. на жалбоподателя, чрез адв. М., с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разносните чрез намаляване на присъденото в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 15.12.2021 г. на жалбоподателя „Е.” Е., ЕИК[ЕИК], чрез адв. М., с искане за изменение на постановеното по делото решение № 6338 от 03.11.2021 г. в частта за разносните.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: